

РЕШЕНИЕ

№ 5032

гр. София, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5383** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на Директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, подадена чрез юк.И., срещу Решение № 1830 от 20.04.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 1617/2023 г., отменящо Наказателно постановление /НП/ № 23-2200726/05.01.2023 г., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област", с което на „Форс-Делта“ ООД, ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. на основание чл.416, ал.5 във вр.с чл.414, ал.1 от Кодекса на труда, за нарушение на чл.152 от К Т. По изложените в касационната жалба съображения за неправилност на решението – се моли да се уважи същата, като се отмени решението на СРС и вместо него се постанови друго, с което се потвърди наказателното постановление. Касаторът не споделя мотива на СРС за отмяна на НП поради липса на териториална компетентност на издалото го длъжностно лице. Позовава се на чл.6, ал.5 от Устройствения правилник на ИА „ГИТ“, даващ възможност на Изпълнителния директор да предоставя на директорите на дирекции или служители на агенцията отделни свои правомощия в съответствие с нормативните актове. В с.з. касаторът чрез юк.Н. поддържа касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и отправя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответника.

Ответникът по касация - „Форс-Делта“ ООД, чрез адв.И. и адв.У. е подал писмен отговор, в който оспорва касационната жалба и претендира разноски за касационното производство, а в с.з. чрез адв.И. и адв.У. моли касационната жалба да се отхвърли. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение

Представителят на СГП – прокурор В., изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд-София град, като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, намери следното:

Касационната жалба е в срок, поради което следва да се разгледа по същество.

„Форс-Делта“ ООД е санкционирано за това, че като работодател, на 01.09.2022 г. в Англо-американско училище, находящо се в [населено място], [улица], е нарушило междудневната почивка на охранителя Х. Р. Касапски, като същият е работил за времето от 19,30 ч на 31.08.2022 г. до 7,30 ч на 01.09.2022 г. и веднага след това от 7,30 ч до 19,30 ч на 01.09.2022 г., а задължителната междудневната почивка не може да бъде по-малка от 12 часа.

Основното съображение на СРС да отмени НП е липсата на компетентност на актосъставителя и на наказващия орган във връзка с чл.16, ал.2 от Устройствения правилник на ИА „Главна инспекция по труда“. Според него нормата на чл.6, ал.2 т.15 от правилника дава възможност на Изпълнителния директор на агенцията да определи конкретен обхват и компетентност на инспекторите, но по отношение на тяхната материална, а не териториална компетентност. Подчертава, че Изпълнителният директор на ИА „ГИТ“ е надхвърлил своите правомощия без изрично да е овластен за това, като е разширил териториалната компетентност на инспекторите от ДИТ Софийска област“, без надлежно да са му делегирани подобни правомощия. Нито в правилника, нито в КТ е изрично възложено правомощие на Изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда. Съдът се е позовал на решението на ВАС по адм.дело № 11698/2021 г.

Решението е неправилно.

Със Заповед № 3-0683/11.08.2022 г. на Изпълнителния директор на ИА „ГИТ“, издадена на основание чл.6, ал.2, т.14 от Устройствения правилник на ИА „ГИТ“, е възложено на поименно изброени служители в дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ да извършват контрол на територията на Столичната община.

И. на компетентност в областта на административното наказване е само законът за целите на строго формалния административнонаказателен процес. Така чл.37, ал.1 ЗАНН постановява, че АУАН могат да съставят длъжностните лица: а) посочени изрично в съответните нормативни актове; б) определени от ръководителите на ведомствата, организациите, областните управители и кметовете на общините, на които е възложено приложението или контрола по приложението на съответните нормативни актове. В случая точно такава заповед е издал Изпълнителният директор на ИА „ГИТ“. По същия начин в нормата на чл.47 ЗАНН е предвидено кои органи могат да налагат административни наказания: а) ръководителите на ведомствата и организациите, областните управители и кметовете на общините, на които е възложено да прилагат съответните нормативни актове или да контролират тяхното изпълнение; б) длъжностните лица и органите, овластени от съответния закон или указ; в) съдебните и прокурорските органи в предвидените от закон или указ случаи. В ал.2 на същия нормативен текст е дадена възможност на ръководителите по буква "а" да възлагат правата си на наказващи органи на определени от тях длъжностни

лица, когато това е предвидено в съответния закон, указ или ПМС. Районният съд неправилно е изследвал норми на отменения и сега действащия устройствения правилник на ИА „ГИТ“, защото неговият правен ефект е различен. Устройственият правилник е нормативен акт, с който се разпределят задачите, които изпълняват служителите в рамките на ведомството, за което се отнася този правилник. С такъв нормативен акт не може да създава компетентност, особено в областта на административното наказване. Само законът може да бъде източник на такава компетентност.

Освен това касационният съд не споделя и мотивите, изложени в цитираното от СРС съдебно решение. С решението на ВАС по адм.дело № 11698/2021 г. е оставено в сила решение на АССГ по адм.дело № 2/2021 г., което съдържа и мотиви за „инцидентно“ установена нищожност на Заповед № з-0024/08.01.2019 г., издадена от Изпълнителния директор на ИА „ГИТ“. С тази заповед последният е определил териториален обхват на ДИТ Софийска област, с включване и на райони от Столичната община. Както в решението на АССГ, така и в това на ВАС, няма изрични диспозитиви за прогласяване нищожност на Заповед № з-0024/08.01.2019 г., с оглед на което е неприложима разпоредбата на чл.297 ГПК и тази на чл.183 АПК. Нормата на чл.6, ал.2, т.14 от Устройствения правилник на ИА „Главна инспекция по труда (отм. ДВ, бр.81/2022 г.) е включвала в правомощията на изпълнителния директор и това, да „определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда“. Тази разпоредба не е в конфликт с разпоредбата на чл.16, ал.2 от същия правилник, според която дирекциите „Инспекция по труда“ осъществяват дейността си на територията на съответната област. С издаването на Заповед № № 3-0683/11.08.2022 г. Изпълнителният директор не е тълкувал неправилно правомощието си по чл.6, ал.2, т.14, понеже с нея е определил „териториалния обхват на контролната дейност на служителите...“, но не е разширил териториалния обхват на самата Дирекция „Инспекция по труда С. – област“. Разширяването на териториалния обхват на контролната дейност на служителите представлява своеобразното им командироване, по смисъла на чл.86, ал.1 от Закона за държавния служител. Ето защо се налага изводът, че АУАН съставен и НП е издаден от материално и териториално компетентни служители на Дирекция „ИТ - Софийска област“.

Тъй като районният съд не е изследвал спора по същество, след отмяната на неговото неправилно решение делото следва да се върне за ново разглеждане в СРС.

Съгласно разпоредбата на чл.226, ал.3 АПК по искането на страните за разноси ще се произнесе първоинстанционния съд при новото разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, изр.първо, предл.второ и чл.222, ал.2, т.1 АПК, Административен съд-София град,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 1830 от 20.04.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 1617/2023 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане на друг състав от същия съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

